

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश श्री ओमप्रकाश मिश्र
माननीय न्यायाधीश श्री प्रकाशमान सिंह राउत
फैसला
०७०-CI-०४६२

मुद्दा: नामसारी निर्णय बदर दर्ता बदर दर्ता कायम ।

धनकुटा जिल्ला, पाखीबास गा.वि.स. वडा नं. ५ बस्ने झमक बहादुर थापा..... १ पुनरावेदक
वादी

विरुद्ध

मोरङ जिल्ला विराटनगर उपमहानगरपालिका वडा नं. ५ बस्ने शान्तमाया थापा ..... १ प्रत्यर्थी
प्रतिवादी

शुरु तहमा फैसला गर्ने: माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री महेन्द्रबहादुर कार्की
धनकुटा जिल्ला अदालत

पुनरावेदन अदालतमा फैसला गर्ने: माननीय न्यायाधीश श्री शम्भुबहादुर खड्का
माननीय न्यायाधीश श्री विदुर विक्रम थापा
पुनरावेदन अदालत धनकुटा

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ (१)(क) बमोजिम यस अदालतमा दायर
भएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार छः

विपक्षी प्रतिवादीसँग मिति २०५४।३।२२ गते धनकुटा जिल्ला अदालतबाट सम्बन्ध
विच्छेद हुने ठहरी फैसला भई मेरा नाममा रहेको जग्गा मेरै रहने भन्ने उल्लेख भएकोमा मो
सम्पत्ति खाने पचाउने नियत राखी म फिरादीले दोश्रो विवाह गरेको भनी झुठ्ठा सर्जिमिन
सिफारिस गराई सो तर्फ जालसाज मुद्दा आजै दायर गरेको छु। साथै मेरो नाममा दर्ता रहेको
जिल्ला धनकुटा पाखीबास गा.वि.स. वडा नं. ८ को कि.नं. ३०२, २७८ र ३०१ का जग्गा
नामसारी निर्णय बदर गराई मेरा नाममा दर्ता कायम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको फिराद
दावी।

विपक्षी वादीले अर्को विवाह गरी मिति २०५५ सालमा नै हिडेकी हुँदा मेरो श्रम र पसिनाले खरिद गरेको जग्गा कानून बमोजिम दा.खा. गराएको हो। साथै विपक्षीको र मेरो समेत क्षेत्राधिकार धनकुटा जिल्ला अदालत हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल धनकुटा जिल्ला अदालतले हेर्ने गरी पठाई पाउँ भन्ने झुठा फिराद दावीबाट अलग फुर्सद गराई पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिउत्तर पत्र।

निर्णयार्थ दर्ता हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा वादी प्रतिवादीका साक्षी समेत बुझी बकपत्र भई दर्ता श्रेस्ता उतार नामसारी निर्णय मिसिल समेत झिकाई लगाउको जालसाज मुद्दा समेत साथै राखी पेश भएको रहेछ।

मिसिल संलग्न आधार प्रमाणहरुबाट हेर्दा वादी दावीका जग्गाहरु निजको दाइजो पेवाबाट खरिद भई आफ्नो निजी सम्पत्ति हो भनी देखिँदा दावी अनुसार मिति २०६७।२।२६ मा मालपोत कार्यालय धनकुटाबाट दावीका कि.नं. ३०१, ३०२ र २७८ का जग्गाहरु प्रतिवादीहरुका नाममा नामसारी हुने गरी भएको निर्णय बदर गरी सो जग्गाको दर्ता यथावत कायम रहने ठहर्छ भन्ने व्यहोराको शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतको मिति २०६८।३।२८ को फैसला।

वादी दावीका कि.नं. ३०१, ३०२ र २७८ का जग्गाहरु मेरो श्रमबाट आर्जेको सम्पत्तिबाट खरिद गरी विश्वासको आधारमा विपक्षी सान्तामायाका नाममा दर्ता गराएको हो। निजले मलाई छोडी दोश्रो विवाह गरी गई सकेको कुरा मिसिल संलग्न प्रमाणहरुबाट पुष्टि भई रहेको अवस्थामा समेत मिसिल संलग्न सम्बद्ध प्रमाणहरुको यथोचित मूल्याङ्कन समेत नगरी उक्त जग्गाहरु वादीको निजी आर्जन भनी शुरुबाट भएको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा सोलाई बदर गरी उक्त जग्गाहरु मेरो नाममा नामसारी हुने गरी भएको मालपोत कार्यालय धनकुटाको मिति २०६७।२।२६ को निर्णय यथावत राखी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको झमकबहादुर थापाको पुनरावेदन पत्र।

यसमा शुरुले आधार लिएको सम्बन्ध विच्छेद मुद्दाको फैसलाले आयस्ता पाउने सन्दर्भमा उल्लेख गरेको व्यहोराबाट विवादित जग्गामा वादीको एकलौटी हक पुग्ने भनी अन्यथा अर्थ लगाएको शुरु फैसला फरक पर्ने देखिँदा अ.बं. २०२ नं. तथा पुनरावेदन अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४७ बमोजिम प्रत्यर्थी वादीलाई झिकाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने पुनरावेदन अदालत धनकुटाको मिति २०६८।८।१९ को आदेश।

जग्गा दर्तावाला व्यक्ति जिवित रहेको कुरामा वादी प्रतिवादी बीच मुख मिलेको, जग्गा धनी शान्तमाया थापाले प्रतिवादीलाई हक हस्तान्तरण गरिदिएको देखिने कुनै लिखत पेश भई

नामसारी निर्णय भएको नदेखिएको, जग्गा दर्तावाला शान्तमाया थापाले दोश्रो विवाह गरेको तथ्य आधिकारिक रुपबाट प्रमाणित नै नभएको र शान्तमाया थापाको नाममा दर्ता रहेको जग्गा प्रतिवादी झमकबहादुर थापाले आफ्नो नाममा नामसारी गराई लिन पाउने कुनै पनि कानूनी आधार नदेखिएकोले समेत मालपोत कार्यालयले विवादित जग्गाहरू जग्गा धनी शान्तमाया थापाको नामबाट प्रतिवादी झमकबहादुर थापाको नाममा नामसारी गरी दिने गरी मिति २०६७।२।२६ मा गरेको निर्णय त्रुटिपूर्ण देखिन आएकोले उक्त निर्णय बदर गरी वादीको नामको दर्ता यथावत कायम रहने ठहर्‍याई शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।२८ मा भएको निर्णय मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत धनकुटाको मिति २०६८।१०।२४ को फैसला।

विपक्षी वादीको नाममा रहेको जग्गा भनेको हामी बीच पतिपत्नीको सम्बन्ध रहेको अवस्थामा नै म निवेदकको मिहेनतबाट आर्जन गरेको सम्पत्ति हो। सामान्य चलन अनुसारनै सो सम्पत्ति तत्कालिन पत्नी विपक्षीको नाममा राखिएको सम्म हो र मेरो निजी आर्जनको हो भनी विपक्षीले प्रमाणित गर्न समेत सकेकी छैनन। यसरी मेरो ज्ञान सीप प्रयास र मिहेनतबाट आर्जित सम्पत्ति निजको नाममा रहँदैमा निजको एकलौटी हकभोगको सम्पत्ति हुन नसक्ने प्रष्टै छ। विधिवत रुपमा सम्बन्ध विच्छेद गरी म निवेदकबाट अलग भै सकेकी व्यक्तिले मेरो निजी आर्जनको सम्पत्ति आफ्नो नाममा राखी रहेको र त्यसरी आफ्नो नाममा राखि राख विपक्षीलाई कुनै कानूनले अनुमति नदिएको अवस्थामा मैले न्यायसम्मत तवरले आफ्नो नाममा नामसारी दा.खा. गराएको तर्फ उक्त दुवै तहको फैसलाले पूर्णत वेवास्ता गरेबाट अंशवण्डाको १८ नं. र १९(२) को कानूनी व्यवस्थाको व्याख्यामा गम्भिर त्रुटी हुन गएको प्रष्टै छ।

त्यस्तै विपक्षी र म निवेदकका बीचमामा मिति २०५४।३।२२ मा धनकुटा जिल्ला अदालतबाट विधिवत सम्बन्ध विच्छेद भएको कुरामा कुनै विवाद हुन सक्दैन र यसमा दुवै पक्षको मुख मिली राखेको पनि छ। तत्कालिन कानूनले सम्बन्ध विच्छेद हुँदाका अवस्थामा पत्नीले अंश नपाउने कानूनी व्यवस्था भएको कुरामा समेतकुनै विवाद हुन सक्दैन। यस्तो अवस्थामा पत्नीको नाममा रहेको मेरो निजी ज्ञानसिप मिहेनतबाट आर्जित सम्पत्ति निजको नाममा रही रहेको अवस्थामा सो सम्पत्तिमा वास्तविक रुपमा आर्जन गर्ने म निवेदकको हैसियत के हुने भन्ने गम्भिर न्यायिक प्रश्नमा उक्त दुवै फैसला मौन र अनुत्तरित रहेबाट इन्साफ गर्दा न्यायिक मनको प्रयोग हुनु पर्दछ भन्ने न्यायको सर्वमान्य सिद्धान्तको पालनामा उक्त दुवै फैसला चुक्न गएको प्रष्ट छ।

अर्कोतर्फ एकछिनलाई विपक्षी र म निवेदक पतिपत्नी भएको अवस्थामा आर्जेको सम्पत्ति भएकोले यो सम्पत्ति दुवैको संयुक्त आर्जनको हो भनेर मान्ने हो भनेपनि उक्त जग्गामा म निवेदकको आधा हक भएको कुरामा कुनै विवाद हुन सक्दैन। यसरी उक्त जग्गामा रहेको म निवेदकको हक जति कायम राखि बाँकी आधामा नामसारी दा.खा. बदर गरेको भएमा पनि कम्तीमा पनि सम्मानीत दुवै अदालतले न्यायिक फैसला गरेको मान्न सकिन्थ्यो तर त्यसो पनि गरिएन। यदि कानूनको अभावमा त्यस किसिमले इन्साफ गर्न नसकिएको हो भने यस्तो संवेदनशील प्रश्नमा सम्मानीत अदालतबाट सिद्धान्त स्थापित गरी न्याय मर्नबाट जोगाईनु पर्दछ।

अन्यथा उमेर अवस्थामा सारा श्रम लगाएर आर्जेको सम्पत्ति श्रीमतीको नाममा राखिएको र सम्बन्ध विच्छेद गर्दा सो सम्पत्तिको सम्बन्धमा म निवेदक जस्ता लेखपढ गर्न नजान्ने सामान्य ज्याला मजदुरी गरी जिविका चलाई आएको निरक्षर व्यक्तिले ध्यान पुःउन नसकेकै कारणले सो सम्पत्तिमा आफ्नो कुनै हक नरहने हो र बृद्ध अवस्थामा सुकुम्वासी हुनुपर्ने हो भने त्यो कदापी न्याय हुन सक्दैन। मसँग विधिवत सम्बन्ध विच्छेद गरे पश्चात विपक्षी शान्तमाया थापाले दोश्रो विवाह गरेको कुरा प्रतिउत्तरको प्रकरण ६ मा किटानी साथ उल्लेख गरेकोमा त्यसतर्फ आवश्यक प्रमाण बुझ्दैनबुझी दोश्रो विवाह गरेको देखिन आएन भनी फैसला गरिएबाट बुझ्नु पर्ने प्रमाण नबुझी भएको दुई तहको फैसलामा प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ५४ को व्याख्यामा गम्भिर त्रुटी भएको हुँदा मुद्दा दोहोऱ्याई हेरी न्याय इन्साफ पाउँ भन्ने निवेदन दावी ।

यसमा वादीलाई अर्को विवाह गरेको भन्ने आधारमा लोग्नेका कुलका लागि मृतक सरह मानी मालपोत कार्यालय धनकुटाले विपक्षी वादीको सम्पत्ति यी प्रतिवादीका नाममा नामसारी गरी दिएको पाइन्छ। मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ८ अन्तर्गत भएको वादीका नामको सम्पूर्ण सम्पत्ति नामसारी गरी दिएका विरुद्ध सोही ऐनको दफा ३१ बमोजिम पुनरावेदन अदालतमा पुनरावेदन गर्नुपर्नेमा धनकुटा जिल्ला अदालतले फिराद लिई गरेको फैसलालाई सदर गरी पछि यी प्रतिवादीसँग सम्बन्ध विच्छेद गरी सकेकी शान्तमायाको नाममा रहेको निजको एकलौटी मान्न नमिल्ने सम्पूर्ण सम्पत्तिबाटै यी प्रतिवादीलाई बञ्चित हुने गरी पुनरावेदन अदालत धनकुटाबाट मिति २०६८।१०।२४ मा भएको फैसलामा मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ८ र ३१ को त्रुटि देखिँदा तथा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ को उपदफा १ को खण्ड (क) बमोजिम मुद्दा दोहोऱ्याई हेर्ने निस्सा प्रदान गरिएको छ। प्रस्तुत मुद्दाको शुरु, पुनरावेदन रेकर्ड मिसिल र भए प्रमाण मिसिल समेत झिकाई विपक्षीलाई सूचना

म्याद जारी गरी आएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।६।७ को आदेश।

नियमबमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदकका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता बट्टी थापाले पुनरावेदक प्रतिवादी र विपक्षी वादी बीच २०४१ सालमा विवाह भै २०५४ सालमा सम्बन्ध विच्छेद भएको थियो। निवेदकको आर्जनबाट खरिद गरेको जग्गा विश्वासको आधारमा विपक्षी शान्तमायाका नाममा दर्ता गराएको थियो। निजले दोश्रो विवाह गरी गएको अवस्थामा पनि उक्त जग्गाहरु वादीकै निजी आर्जनको भनी शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गर्ने गरेको तत्कालिन पुनरावेदन अदालत धनकुटाको फैसला उल्टी गरी मालपोत कार्यालय धनकुटाको २०६७।२।२६ मा उक्त जग्गा पुनरावेदककै नाउँमा राख्ने गरेको निर्णय यथावत कायम राख्ने गरी इन्साफ पाउँ भनी वहस गर्नुभयो।

विपक्षी वादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री पवन पौडेलले हक बेहकको निर्णयको प्रश्न उठी रहेको अवस्थामा मालपोत कार्यालयले हेर्न मिल्दैन। जिल्ला अदालतमा जानु भनी पठाउनु पर्नेमा सो नगरेकोले प्रक्रियागत त्रुटि भएको छ। निवेदकले वादी शान्तमायालाई आफ्नो पत्नी भन्न मिल्दैन। दुवै बीच २०५४ सालमै सम्बन्ध विच्छेद भैसकेको छ। वादीले दोश्रो विवाह गरेको भन्ने आरोप निवेदकले प्रमाणित गर्न सकेको छैन। दर्तावाला व्यक्ति जिवित रहेकै अवस्थामा निजको जानकारी विना नै निजको जग्गा पुनरावेदकको नाउँमा कदापि हक हस्तान्तरण हुन सक्दैन। सम्बन्ध विच्छेद भएको १२ वर्ष पछि दायर भएको मुद्दा विलम्बको सिद्धान्तले खारेज हुनु पर्दछ भनी गर्नु भएको वहस समेत सुनियो।

पुनरावेदक तथा विपक्षी तर्फबाट उपस्थित विद्वान कानून व्यवसायीहरुको उल्लिखित वहस सुनियो। शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतले वादी दावीको जग्गाहरु वादीको निजी आर्जनको हुने भनी गरेको फैसला सदर हुने ठहराएको तत्कालिन पुनरावेदन अदालत धनकुटाको फैसला मिलेको छ छैन? पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्ने हो होइन भन्ने सम्बन्धमा निर्णय गर्नुपर्ने हुन आयो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, प्रतिवादीसँग २०४१ सालमा विवाह भै २०५४।३।२२ मा धनकुटा जिल्ला अदालतबाट सम्बन्ध विच्छेद हुने ठहरी फैसला भई मेरो नाममा रहेको जग्गा मेरै रहने भन्ने निर्णय भएको थियो। मेरो नाममा रहेको कि.नं. ३०२, २७८ र ३०१ का जग्गाहरु खाने पचाउने नियतले म फिरादीले दोश्रो विवाह गरेको भन्ने झुठ्ठा सर्जिमिन सिफारिस गराई मेरो नामको उक्त जग्गाहरु पुनरावेदकको नाममा नामसारी हुने गरी मालपोत कार्यालय

धनकुटाबाट भएको निर्णय बदर गरी मेरै नाममा दर्ता कायम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको फिराद दावी रहेको देखियो।

वादी दावीका जग्गाहरु वादीको दाइजो पेवाको सम्पत्ति भई निजी आर्जनको देखिँदा उक्त जग्गाहरु पुनरावेदकको नाममा नामसारी हुने गरी भएको मालपोत कार्यालय धनकुटाको निर्णय बदर हुने ठहराएको धनकुटा जिल्ला अदालतको फैसला सदर हुने ठहराएको तत्कालिन पुनरावेदन अदालत धनकुटाको फैसला उपर चित्त नबुझाई पुनरावेदक वादीले यस अदालतमा मुद्दा दोहोर्‍याई हेरी पाउँको निवेदन दर्ता गराएकोमा मुद्दा दोहोर्‍याई हेरी दिने गरी अनुमति प्रदान भै पुनरावेदन दायरीमा दर्ता गरी पुनरावेदनको रुपमा प्रस्तुत मुद्दा दायर हुन आएको देखियो।

यी पुनरावेदक र विपक्षी बीच २०५४।३।२२ मा सम्बन्ध विच्छेद हुने निर्णय हुनु भन्दा अगावै विवादित जग्गाहरु विपक्षी शान्तमायाको नाममा प्राप्त हुन आएकोमा विवाद छैन। उक्त जग्गाहरु दाइजो पेवाबाट खरिद भएको तथ्य पनि मिति २०५९।४।१६ का सम्बन्धित राजिनामाहरुबाट देखिएको छ। शान्तमाया थापाले अर्को विवाह गरेकोले निजको नाममा प्राप्त भएका जग्गाहरु नामसारी गरी पाउँ भनी पुनरावेदक प्रतिवादीले जिकिर लिई मिति २०६६।११।९ मा मालपोत कार्यालयमा दिएको निवेदन अनुसार सो जग्गाहरु प्रतिवादी झमकबहादुर थापाको नाममा नामसारी गर्ने निर्णय मिति २०६७।२।२६ मा मालपोत कार्यालय धनकुटाबाट भएको देखिन्छ।

यसरी अरुसँग विवाह नगरिएको शान्तमाया थापा अरुसँग विवाह गरी गएको भनी झुठ्ठा व्यहोरा उल्लेख गरी मिति २०६६।११।१९ मा गा.वि.स. कार्यालय, पाखिबास धनकुटामा दिएको निवेदन अनुसार भएको नामसारी निर्णयको आधार नै सत्य तथ्यमा आधारित रहेको छैन। उक्त नामसारी निर्णय बदर गराउन शान्तमाया थापाले मिति २०६७।५।१० मा दिएको फिरादमा नामसारी निर्णय बदर हुने भनी शुरू जिल्ला अदालतबाट निर्णय भएकोमा सो निर्णय उपर झमकबहादुर थापाले पुनरावेदन अदालत धनकुटामा पुनरावेदन दिएको तर पुनरावेदन अदालत धनकुटाबाट जग्गा दर्तावाला व्यक्ति जिवित रहेको कुरामा वादी प्रतिवादी बीच मुख मिलेको, जग्गा धनी शान्तमाया थापाले प्रतिवादीलाई हक हस्तान्तरण गरिदिएको देखिने कुनै लिखत पेश भई नामसारी निर्णय भएको नदेखिएको, जग्गा दर्तावाला शान्तमाया थापाले दोश्रो विवाह गरेको तथ्य आधिकारिक रुपबाट प्रमाणित नै नभएको र शान्तमाया थापाको नाममा दर्ता रहेको जग्गा प्रतिवादी झमकबहादुर थापाले आफ्नो नाममा नामसारी गराई लिन पाउने कुनै पनि कानूनी आधार नदेखिएकोले समेत मालपोत कार्यालयले विवादित

जग्गाहरु जग्गा धनी शान्तमाया थापाको नामबाट प्रतिवादी झमकबहादुर थापाको नाममा नामसारी गरी दिने गरी मिति २०६७।२।२६ मा गरेको निर्णय त्रुटिपूर्ण देखिन आएकोले उक्त निर्णय बदर गरी वादीको नामको दर्ता यथावत कायम रहने ठहर्न्याई शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतबाट मिति २०६८।३।२८ मा भएको निर्णय मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भनी २०६८।१०।२४ मा निर्णय भए पछि मालपोत कार्यालयको निर्णय उपर जिल्ला अदालतमा मुद्दा नै लाग्ने होइन भनी मुद्दा दोहोर्न्याई पाउँ भनी दिएको निवेदनमा अनुमति प्रदान भै प्रस्तुत पुनरावेदन दर्ता भएको पाइयो।

मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ३१ को प्रतिबन्धात्मक बाक्यांशमा ऐ ऐनको दफा ७ बमोजिम मालपोत कार्यालयले हक बेहक सम्बन्धी प्रश्न उठाई अदालतबाट निर्णय गर्नुपर्ने गरी गरेको निर्णय उपर पुनरावेदन अदालतमा पुनरावेदन लाग्ने छैन भन्ने व्यवस्था रहेकोमा मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ८ अनुसार गरेको निर्णयमा पुनरावेदन लाग्ने कुरामा विवाद छैन। तर प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदकले तथ्य लुकाई नामसारी गराएको कुरा एकातिर छ भने अर्कोतिर जिल्ला अदालतबाट भएको निर्णय स्वीकार गरी पुनरावेदन दिएको र सो पुनरावेदन जिकिर नपुग्ने ठहरे पछि मात्रै मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ८ को जिकिर लिई प्रस्तुत पुनरावेदन दायर गरेको पाइयो। तर यसरी पुनरावेदन दर्ता गरेको भएपनि पुनरावेदन अदालतले निजकै पुनरावेदनमा विचार गरी शुरु जिल्ला अदालतको निर्णय सदर गरी सकेको देखिँदा पुनरावेदन तहबाट शुरु निर्णय सदर हुने ठहर भै सकेकोलाई पुनरावेदन अदालतबाट सुनुवाई भै निर्णय समेत भैसकेको स्थिति रहेबाट परिणामतः यस अदालतबाट प्रदान भएको मुद्दा दोहोर्न्याई हेर्ने निस्सामा उल्लेखित बुँदाको सम्बोधन भै सकेको स्थिति रहेबाट पुनरावेदन अदालत धनकुटाको फैसला समेत उल्टी गरी रहन नपर्ने हुँदा पुनरावेदन अदालत धनकुटाको मिति २०६८।१०।२४ को निर्णय मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक प्रतिवादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरुमा शुरु फैसला बमोजिम गर्नु भनी शुरु धनकुटा जिल्ला अदालतमा लेखी पठाउनु। दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

प्रधान न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत : ज्ञानेन्द्र इटेनी

कम्प्यूटर टाइप गर्ने : रामशरण तिमिल्सिना

इति संवत् २०७३ साल कार्तिक २० गते रोज ३ शुभम्..... ।